

Arrest

nr. 169 487 van 9 juni 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 februari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 april 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DHONDT *loco* advocaat K. VERSTREPEN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Pashai van origine en beschikt u over de Afghaanse nationaliteit. U verklaarde afkomstig te zijn uit het dorp Amla in het district Dara i Noor in de provincie Nangarhar. U bent minderjarig, u verklaarde zeventien jaar en acht maanden oud te zijn. U ging vijf of zes jaar naar de school in uw dorp en volgde ook lessen in de plaatselijke moskee. Uw neven van moederskant waren lid van de taliban. Uw drie neven van vaderskant die legaal in België verblijven, W.(...) M.(...) ((...)), N.(...) M.(...) ((...)) en W.(...) R.(...) ((...)), waren lid van de partij Afghan Millat (Afghan Socialdemocratic Party). Nadat uw oom van moederskant overleden was ging u samen met uw moeder naar zijn begrafenis in het dorpje Kenal. U werd er gearresteerd door de taliban die eiste dat u met hen de jihad zou gaan doen. Na tussenkomst van de plaatselijke malik, tevens een oom van u, lieten ze u gaan met

de belofte dat u zich zou komen aanmelden. U ging terug naar huis samen met uw moeder en twee maanden later ontving u een dreigbrief van de taliban. U meende dat het een grap was, maar 15 dagen later ontving u een tweede brief. Daarop besliste uw vader dat u het land moest verlaten. Na een reis van elf maanden tot een jaar kwam u aan in België waar u op 11 juni 2015 asiel aanvraagde. U beschikt over een kopie van een dreigbrief van de taliban, een kopie van een verklaring van de dorpsoudsten, een kopie van een attest van de partij Afghan Mellat (Afghan Social Democratic Party) en een briefomslag.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming. Vooreerst werd vastgesteld dat uw kennis over uw verklaarde regio van herkomst te beperkt is om uw verklaringen over uw verblijf daar aannemelijk te maken.

Zo dient te worden gewezen op het feit dat uw verklaringen over het dorp waar u altijd en tot voor kort zou hebben gewoond, alsook over uw profiel van plattelandjongen, allesbehalve kunnen overtuigen. U verklaarde dat uw vader landbouwgrond bezit waar tarwe en koren op geteeld worden voor eigen gebruik (CGVS, p. 6). Hoewel u moest helpen bij de oogst kon u niet eens bij benadering aangeven wanneer de oogsttijd is van koren in uw regio. U verklaarde dat de tarwe in de zomer geoogst maar kon dit niet verder specificeren (CGVS, p. 6). In welke maand of welk seizoen het schooljaar begint in uw regio wist u evenmin en dit terwijl u gedurende vijf of zes jaar, weliswaar op onregelmatige basis, lessen zou gevolgd hebben in de school in uw dorp. U stelde dat de schoolgebouwen in uw dorp nieuw waren maar u kon niet eens bij benadering aangeven wanneer deze gebouwd werden. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in 2013 een nieuwe school werd gebouwd in Amla. Dat u dit helemaal niet kunt dateren is dan ook uiterst bevreemdend. Het is dan ook uiterst merkwaardig dat u dit niet eens bij benadering kunt aangeven (CGVS, p. 3). Gevraagd om te vertellen over uw dorp antwoordde u dat het Amla heet en gaf u aan dat u meer informatie kon geven indien er vragen zouden gesteld worden. Nadat u nogmaals gevraagd werd om iets over uw dorp te vertellen kon u enkel zeggen dat er tarwe en koren geteeld wordt, dat er aan beide kanten van het dorp bergen zijn en dat er zowel aan de boven als beneden een ander dorp gelegen is (CGVS, p. 4). Dit zijn geen adequate en doorleefde verklaringen over een plaats waar u uw ganse leven zou hebben gewoond (CGVS, p. 2,3 en 6). Bovenstaande lacunes kunnen niet verschoond worden door uw jonge leeftijd of uw lage scholingsgraad gezien deze rechtsreeks betrekking hebben op uw leven en activiteiten in het dorp waar u uw ganse leven beweert te hebben gewoond.

Daarenboven bleek dat u in het geheel niet vertrouwd bent met de Afghaanse kalender. U verklaarde zelf dat u deze niet kunt gebruiken. U kon slechts acht Afghaanse maanden noemen en dit niet in volgorde. Geconfronteerd met de vaststelling dat u als landbouwer toch de maanden en seizoenen zou moeten kennen antwoordde u dat de mensen uit uw regio de seizoenen en data niet volgen maar dat ze

gewoon naar het weer kijken en op de gronden werken als het goed weer is, hetgeen geen steek houdt (CGVS, p. 4).

Daarnaast is ook uw kennis over uw district en de provincie Nangarhar in het algemeen zeer beperkt. Hoewel rekening moet worden gehouden met uw jonge leeftijd en bijgevolg geen uitgebreide kennis van u kan verwacht worden, dient anderzijds toch ook te worden vastgesteld dat u gedurende enkele jaren naar school ging en naar het nieuws luisterde op de radio (CGVS, p. 6) zodat van u kan verwacht worden dat u toch een minimum aan algemene kennis zou bezitten over de provincie en het district waarvan u zegt afkomstig te zijn. Gevraagd naar rivieren in uw provincie noemde u de Behsud rivier en de Kunar rivier. In werkelijkheid echter stroomt de Kabul rivier eveneens door de Provincie Nangarhar en vloeit de Kunar rivier ten oosten van de stad Jalalabad in de Kabul rivier (CGVS, p. 13). Over de rivieren en dammen in uw eigen district legde u inconsistente verklaringen af. Aanvankelijk stelde u dat er in uw district geen rivieren zijn maar enkel droge kanalen (CGVS, p. 13). Op de vraag of er een dam is in uw district antwoordde u ontkennend. Daarna paste u uw verklaringen aan en stelde u dat er een kleine dam is namelijk Darom Charak (CGVS, p. 13). Toen u later gevraagd werd of u zich een aanval herinnerde op een dam in uw district antwoordde u dat er geen dam is in het district Dara -i-Noor (CGVS, p. 17). Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt echter dat er in 2013 een kleine dam in uw district werd opgeblazen waardoor 200 gezinnen zonder stroom zaten. Hoewel de stad Jalalabad slechts op een afstand van veertig of vijftig minuten rijden van u dorp ligt wist u hier helemaal niets over te vertellen behalve dat u af en toe gehoord had dat er burgerslachtoffers vielen (CGVS, p. 14 en 15). Hoewel u er zelf nooit zou geweest zijn kan er verwacht worden dat u toch iets meer gehoord zou hebben over Jalalabad, hetzij via de radio, hetzij van andere dorpingen. Gevraagd naar industrie of fabrieken in uw provincie moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 15). In werkelijkheid is er in uw provincie een bekende mijn waar onder andere marmer wordt ontgonnen, ook is er een fabriek waar het marmer verder bewerkt wordt. Daarnaast zijn er nog mijnen waar leisteen en kolen worden ontgonnen alsook een fabriek waar snelkookpannen worden vervaardigd en een riksja fabriek. Geconfronteerd met de aanwezigheid van een fabriek waar ze aardappelchips verpakken in uw eigen district bleek u hier aanvankelijk niets over te weten. Daarna verklaarde u dat u hier wel van op de hoogte was maar dat het geen echte fabriek kan genoemd worden. Toen u gevraagd werd om hierover te vertellen antwoordde u dat het in een ander dorp ligt, dat u ervan gehoord hebt en dat het gestopt is, om dan weer te stellen dat u niet weet of het bedrijf nog bestaat (CGVS, p. 15). U legde evenmin doorleefde verklaringen af over overstromingen in uw regio. U stelde dat er ooit een overstroming was die geen schade veroorzaakte en voegde toe dat het waterniveau stijgt in de zomer wanneer het regent. U herinnerde zich enkel deze ene overstroming (CGVS, p. 15). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat er in augustus 2013 woningen in uw district vernield werden door een overstroming en dat er in 2012 ook gewonden vielen na een zware regenval. Gevraagd naar incidenten die voor uw vertrek plaatsvonden in uw regio antwoordde u vaagweg dat er één of twee slachtoffers vielen toen een voertuig door de taliban werd aangevallen in Soraj bij het Khewa district en dat de bevolking weerstand bood toen overheidsambtenaren opiumvelden kwamen vernielen. U kon deze incidenten echter niet eens bij benadering dateren. U voegde nog toe en dat er een Japanner werd gekidnapt uit een kliniek (CGVS, p. 17). U kon zich geen andere incidenten herinneren die plaatsvonden in uw district of in uw regio (CGVS, p. 16 en 17). Gevraagd naar namen van taliban commandanten in uw regio moest u tot slot het antwoord schuldig blijven (p. 10). U kon weliswaar een aantal dorpen en de hoofdwegen in uw district benoemen, doch dit weegt niet op tegen bovenstaande lacunes (CGVS, p. 15 en 18).

De door u voorgelegde documenten, met name een kopie van een dreigbrief van de taliban, een kopie van een attest van de dorpsoudsten en een kopie van een attest van de partij Afghan Mellat (Afghan Social Democratic Party) kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uit de op het CGVS aanwezige informatie blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. corruptie is wijd verspreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van het asielrelaas. Met betrekking tot de dreigbrief van de taliban dient er nog op gewezen te worden dat u tijdens het gehoor verklaarde dat u twee dreigbrieven van de taliban ontvangen had. U legde er echter maar één neer, de andere zou verloren gegaan zijn (CGVS, p. 12 en 13). Het attest van de partij Afghan Mellat heeft dan weer een sterk gesolliciteerd karakter. Het is immers gericht aan de Belgische asielinstantie ter ondersteuning van uw asielaanvraag. Het attest van de dorpsoudsten werd tot slot eveneens opgesteld naar aanleiding van uw vertrek naar België.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt afkomstig te zijn uit het district Dar-i-Nur gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht

worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Nangarhar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 5 oktober 2015 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor (CGVS, p. 19) uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U bleef desondanks volhouden dat u nooit elders hebt verbleven (CGVS, p. 19).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst,

en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer .

Het feit dat uw drie neven van het CGVS een beschermingsstatus kregen kan aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Het is immers reeds acht jaar en half geleden dat uw neef W.(...) M.(...) de vluchtelingenstatus kreeg toegekend. De toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan uw neven N.(...) M.(...) en W.(...) R.(...) dateert respectievelijk van zeven jaar geleden en bijna drie jaar en half geleden. Bovendien dient elke asielaanvraag op zijn eigen merites te worden beoordeeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van “de samenwerkingsplicht en van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 Vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen”, van “de zorgvuldigheidsplicht”, van het evenredigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutive kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielaanvraag. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst werd vastgesteld dat uw kennis over uw verklaarde regio van herkomst te beperkt is om uw verklaringen over uw verblijf daar aannemelijk te maken.

Zo dient te worden gewezen op het feit dat uw verklaringen over het dorp waar u altijd en tot voor kort zou hebben gewoond, alsook over uw profiel van plattelandjongen, allesbehalve kunnen overtuigen. U verklaarde dat uw vader landbouwgrond bezit waar tarwe en koren op geteeld worden voor eigen gebruik (CGVS, p. 6). Hoewel u moest helpen bij de oogst kon u niet eens bij benadering aangeven wanneer de oogsttijd is van koren in uw regio. U verklaarde dat de tarwe in de zomer geoogst maar kon dit niet verder specificeren (CGVS, p. 6). In welke maand of welk seizoen het schooljaar begint in uw regio wist u evenmin en dit terwijl u gedurende vijf of zes jaar, weliswaar op onregelmatige basis, lessen zou gevolgd hebben in de school in uw dorp. U stelde dat de schoolgebouwen in uw dorp nieuw waren maar u kon niet eens bij benadering aangeven wanneer deze gebouwd werden. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in 2013 een nieuwe school werd gebouwd in Amla. Dat u dit helemaal niet kunt dateren is dan ook uiterst bevreemdend. Het is dan ook uiterst merkwaardig dat u dit niet eens bij benadering kunt aangeven (CGVS, p. 3). Gevraagd om te vertellen over uw dorp antwoordde u dat het Amla heet en gaf u aan dat u meer informatie kon geven indien er vragen zouden gesteld worden. Nadat u nogmaals gevraagd werd om iets over uw dorp te vertellen kon u enkel zeggen dat er tarwe en koren geteeld wordt, dat er aan beide kanten van het dorp bergen zijn en dat er zowel aan de boven als beneden een ander dorp gelegen is (CGVS, p. 4). Dit zijn geen adequate en doorleefde verklaringen over een plaats waar u uw ganse leven zou hebben gewoond (CGVS, p. 2,3 en 6). Bovenstaande lacunes kunnen niet verschoond worden door uw jonge leeftijd of uw lage scholingsgraad gezien deze rechtsreeks betrekking hebben op uw leven en activiteiten in het dorp waar u uw ganse leven beweert te hebben gewoond.

Daarenboven bleek dat u in het geheel niet vertrouwd bent met de Afghaanse kalender. U verklaarde zelf dat u deze niet kunt gebruiken. U kon slechts acht Afghaanse maanden noemen (...). Geconfronteerd met de vaststelling dat u als landbouwer toch de maanden en seizoenen zou moeten kennen antwoordde u dat de mensen uit uw regio de seizoenen en data niet volgen maar dat ze gewoon

naar het weer kijken en op de gronden werken als het goed weer is, hetgeen geen steek houdt (CGVS, p. 4).

Daarnaast is ook uw kennis over uw district en de provincie Nangarhar in het algemeen zeer beperkt. Hoewel rekening moet worden gehouden met uw jonge leeftijd en bijgevolg geen uitgebreide kennis van u kan verwacht worden, dient anderzijds toch ook te worden vastgesteld dat u gedurende enkele jaren naar school ging en naar het nieuws luisterde op de radio (CGVS, p. 6) zodat van u kan verwacht worden dat u toch een minimum aan algemene kennis zou bezitten over de provincie en het district waarvan u zegt afkomstig te zijn. Gevraagd naar rivieren in uw provincie noemde u de Behsud rivier en de Kunar rivier. In werkelijkheid echter stroomt de Kabul rivier eveneens door de Provincie Nangarhar en vloeit de Kunar rivier ten oosten van de stad Jalalabad in de Kabul rivier (CGVS, p. 13). Over de rivieren en dammen in uw eigen district legde u inconsistente verklaringen af. Aanvankelijk stelde u dat er in uw district geen rivieren zijn maar enkel droge kanalen (CGVS, p. 13). Op de vraag of er een dam is in uw district antwoordde u ontkennend. Daarna paste u uw verklaringen aan en stelde u dat er een kleine dam is namelijk Darom Charak (CGVS, p. 13). Toen u later gevraagd werd of u zich een aanval herinnerde op een dam in uw district antwoordde u dat er geen dam is in het district Dara -i-Noor (CGVS, p. 17). Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt echter dat er in 2013 een kleine dam in uw district werd opgeblazen waardoor 200 gezinnen zonder stroom zaten. Hoewel de stad Jalalabad slechts op een afstand van veertig of vijftig minuten rijden van u dorp ligt wist u hier helemaal niets over te vertellen behalve dat u af en toe gehoord had dat er burgerslachtoffers vielen (CGVS, p. 14 en 15). Hoewel u er zelf nooit zou geweest zijn kan er verwacht worden dat u toch iets meer gehoord zou hebben over Jalalabad, hetzij via de radio, hetzij van andere dorpelingen. Gevraagd naar industrie of fabrieken in uw provincie moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 15). In werkelijkheid is er in uw provincie een bekende mijn waar onder andere marmer wordt ontgonnen, ook is er een fabriek waar het marmer verder bewerkt wordt. Daarnaast zijn er nog mijnen waar leisteen en kolen worden ontgonnen alsook een fabriek waar snelkookpannen worden vervaardigd en een riksja fabriek. Geconfronteerd met de aanwezigheid van een fabriek waar ze aardappelchips verpakken in uw eigen district bleek u hier aanvankelijk niets over te weten. Daarna verklaarde u dat u hier wel van op de hoogte was maar dat het geen echte fabriek kan genoemd worden. Toen u gevraagd werd om hierover te vertellen antwoordde u dat het in een ander dorp ligt, dat u ervan gehoord hebt en dat het gestopt is, om dan weer te stellen dat u niet weet of het bedrijf nog bestaat (CGVS, p. 15). U legde evenmin doorleefde verklaringen af over overstromingen in uw regio. U stelde dat er ooit een overstroming was die geen schade veroorzaakte en voegde toe dat het waterniveau stijgt in de zomer wanneer het regent. U herinnerde zich enkel deze ene overstroming (CGVS, p. 15). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat er in augustus 2013 woningen in uw district vernield werden door een overstroming en dat er in 2012 ook gewonden vielen na een zware regenval. Gevraagd naar incidenten die voor uw vertrek plaatsvonden in uw regio antwoordde u vaagweg dat er één of twee slachtoffers vielen toen een voertuig door de taliban werd aangevallen in Soraj bij het Khewa district en dat de bevolking weerstand bood toen overheidsambtenaren opiumvelden kwamen vernielen. U kon deze incidenten echter niet eens bij benadering dateren. U voegde nog toe en dat er een Japanner werd gekidnapt uit een kliniek (CGVS, p. 17). U kon zich geen andere incidenten herinneren die plaatsvonden in uw district of in uw regio (CGVS, p. 16 en 17). Gevraagd naar namen van taliban commandanten in uw regio moest u tot slot het antwoord schuldig blijven (p. 10). U kon weliswaar een aantal dorpen en de hoofdwegen in uw district benoemen, doch dit weegt niet op tegen bovenstaande lacunes (CGVS, p. 15 en 18).

De door u voorgelegde documenten, met name een kopie van een dreigbrief van de taliban, een kopie van een attest van de dorpsoudsten en een kopie van een attest van de partij Afghan Mellat (Afghan Social Democratic Party) kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uit de op het CGVS aanwezige informatie blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. corruptie is wijd verspreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van het asielrelaas. Met betrekking tot de dreigbrief van de taliban dient er nog op gewezen te worden dat u tijdens het gehoor verklaarde dat u twee dreigbrieven van de taliban ontvangen had. U legde er echter maar één neer, de andere zou verloren gegaan zijn (CGVS, p. 12 en 13). Het attest van de partij Afghan Mellat heeft dan weer een sterk gesolliciteerd karakter. Het is immers gericht aan de Belgische asielinstantie ter ondersteuning van uw asielaanvraag. Het attest van de dorpsoudsten werd tot slot eveneens opgesteld naar aanleiding van uw vertrek naar België.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt afkomstig te zijn uit het district Dar-i-Nur gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Nangarhar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. (...)

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk en vinden allen steun in het administratief dossier.

Verzoeker merkt vooreerst op dat er te weinig rekening zou zijn gehouden met zijn profiel. Hij wijst erop dat hij zestien jaar oud was toen hij Afghanistan verliet en is van mening dat zijn jeugdige leeftijd een verminderde bewijslast met zich meebrengt. Verzoeker betoogt dat er in het geval van een minderjarige asielaanvraag een verschuiving van de bewijslast plaatsvindt en verwijst in dit verband naar richtlijnen van UNHCR omtrent de behandeling van asielaanvragen van minderjarigen, alsook naar een rapport van UNHCR waarin gesteld wordt dat de leeftijd van de asielaanvraagsteller in rekening dient te worden genomen bij de beoordeling van diens geloofwaardigheid. Verzoeker besluit dat men van een minderjarige niet dezelfde graad van algemene kennis van zijn regio van herkomst kan verwachten als van een volwassene. Verwerende partij heeft hier volgens hem te weinig rekening mee gehouden. De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier niet blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet terdege rekening zou hebben gehouden met verzoekers leeftijd. In het gehoorverslag staat vermeld dat het gehoor is aangepast aan de leeftijd van verzoeker en wordt uitgevoerd door een gespecialiseerde medewerker van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (stuk 6, gehoorverslag, p. 1). Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekers jeugdige leeftijd expliciet in rekening werd gebracht. Wat betreft de vastgestelde lacunes in verzoekers kennis van het dorp waar hij tot op het ogenblik van zijn komst naar België beweert te hebben verbleven, wordt aangegeven dat zij *“niet verschoond (kunnen) worden door uw jonge leeftijd (...) gezien deze rechtstreeks betrekking hebben op uw leven en activiteiten in het dorp waar u uw ganse leven beweert te hebben gewoond.”*. Verderop wordt als volgt gesteld: *“Hoewel rekening moet worden gehouden met uw jonge leeftijd en bijgevolg geen uitgebreide kennis van u kan verwacht worden, dient anderzijds toch ook te worden vastgesteld dat u gedurende enkele jaren naar school ging en naar het nieuws luisterde op de radio (CGVS, p. 6) zodat van u kan verwacht worden dat u toch een minimum aan algemene kennis zou bezitten over de provincie en het district waarvan u zegt afkomstig te zijn.”*. Blijkens de bestreden beslissing heeft de commissaris-generaal tevens gewezen op het feit dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op hem dient te worden toegepast. Het weze bovendien benadrukt dat zelfs van een persoon met een jeugdige leeftijd redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn directe en persoonlijke omgeving. Het is niet aannemelijk dat verzoeker geen vollediger en meer doorleefde verklaringen kon afleggen omtrent elementen die mogen verondersteld worden deel uit te maken van de onmiddellijke leefwereld van al dan niet jeugdige inwoners van verzoekers beweerde regio van herkomst. In de mate dat verzoeker voorhoudt dat er in zijn geval sprake zou zijn van een verschuiving van de bewijslast, dient hij erop te worden gewezen dat de bewijslast op de schouders van de minderjarige blijft rusten en verzoeker door een coherent relaas en kennis van voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk dient te maken.

Verzoeker noemt het gezien zijn leeftijd niet abnormaal dat hij niet op alle vragen van verwerende partij kon antwoorden. Verwerende partij geeft volgens hem in haar beslissing een vertekend beeld door aan te halen wat hij niet wist maar door geenszins te benadrukken wat hij wél wist. Vervolgens geeft verzoeker een opsomming van elementen die hij wel kon aanbrengen tijdens zijn gehoor en waaruit moeilijk zou kunnen worden geconcludeerd dat hij niet afkomstig zou zijn uit Amla. De desbetreffende verklaringen tonen volgens verzoeker duidelijk aan dat hij genoeg zaken wist over zijn regio van herkomst om het in de richtlijnen van UNHCR aangehaalde voordeel van de twijfel te kunnen genieten. Verwerende partij zou slechts een selectieve lezing van verzoekers antwoorden hebben gemaakt en geenszins rekening hebben gehouden met al zijn verklaringen. De Raad wenst verzoeker er vooreerst op te wijzen dat elementen in het voordeel van de asielaanvraagsteller niet noodzakelijk in de beslissing dienen te worden opgenomen. Waar verzoeker stelt te weten dat tarwe geogst wordt in de zomer, stelt de Raad vast dat met verzoekers antwoord wel degelijk rekening werd gehouden in de bestreden

beslissing. Bovendien is het niet onredelijk van de commissaris-generaal van verzoeker, die beweert zijn vader te moeten helpen bij de oogst van tarwe en koren, te verwachten dat hij kan aangeven wanneer deze geoogst werden. *In casu* slaagde verzoeker er niet in, zelfs niet bij benadering, aan te geven wanneer de oogsttijd is van koren in zijn regio van herkomst, en kon hij de oogsttijd van tarwe niet nader specificeren dan dat dit in de zomer gebeurde (stuk 6, gehoorverslag, p. 6). Waar verzoeker aangeeft het begin van het schooljaar als volgt te hebben gesitueerd: *“Als het warm is dan is er vakantie en dan als het weer beter wordt begint het weer”* (*Ibid.*, p. 3), kan hij bezwaarlijk ernstig menen dat hij met een dergelijk vage aanduiding kan volstaan. Waar verzoeker opwerpt wel degelijk de namen van de maanden van de Afghaanse kalender te kennen, gaat hij voorbij aan de concrete motivering van de bestreden beslissing dat hij *“slechts acht Afghaanse maanden (kon) noemen (...)”* Verzoeker verklaarde overigens zelf de Afghaanse kalender niet te kunnen gebruiken (*Ibid.*, p. 4), en voert geen verweer tegen de vaststelling in de bestreden beslissing dat *“Geconfronteerd met de vaststelling dat u als landbouwer toch de maanden en seizoenen zou moeten kennen antwoordde u dat de mensen uit uw regio de seizoenen en data niet volgen maar dat ze gewoon naar het weer kijken en op de gronden werken als het goed weer is, hetgeen geen steek houdt (CGVS, p. 4).”* Waar verzoeker aangeeft wat hij wel wist dat het gebouw van de school nieuw is, daardoor les werd gevolgd in tenten en dat de jongensschool en meisjesschool gescheiden is, is het niet aannemelijk dat verzoeker zelfs niet bij benadering kan aangeven wanneer deze gebouwd werd. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in 2013 een nieuwe school werd gebouwd in Amla. Uit verzoekers verklaringen blijkt overigens dat hij bepaalde zaken in de tijd kan situeren. Zo verklaarde hij dat het elf maanden tot een jaar duurde om van Afghanistan tot België te reizen en dat hij zijn taskara twee jaar geleden kreeg (stuk 6, gehoorverslag, p. 9). In het licht van dergelijke verklaringen is het dan ook niet aannemelijk dat verzoeker zelfs niet bij benadering kan aangeven wanneer deze school gebouwd werd.

Waar verzoeker aanvoert wel degelijk enkele veiligheidsincidenten te hebben opgesomd, blijkt uit de bestreden beslissing dat met deze verklaringen van verzoeker wel degelijk rekening werd gehouden. Het is echter opmerkelijk dat verzoeker niet op de hoogte blijkt te zijn van het gegeven dat er in 2013 een kleine dam in zijn district werd opgeblazen waardoor 200 gezinnen zonder stroom zaten, niet weet dat er in zijn provincie een bekende mijn is waar onder andere marmer wordt ontgonnen evenals een fabriek waar het marmer wordt bewerkt, dat er andere mijnen zijn waar leisteen en kolen worden ontgonnen, dat er in zijn eigen district een fabriek is waar aardappelchips wordt verpakt en dat er in augustus 2013 woningen werden vernield in zijn district door een overstroming en er in 2012 ook gewonden vielen na een zware regenval. Verzoekers bewering dat het niet meer dan normaal is dat hij zich niet elk individueel incident voor de geest kan halen gezien de frequentie van gewelddadige incidenten in zijn district – verzoeker verwijst in dit verband naar incidenten waarvan melding wordt gemaakt in het bij zijn verzoekschrift gevoegde stuk 2 –, dat dezelfde conclusie kan gemaakt worden voor de natuurrampen nu overstromingen en zware regenval niet ongewoon zijn, kan verzoekers onwetendheid en weinig doorleefde verklaringen dienaangaande niet verschonen. De Raad is van mening dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat er wel degelijk rekening werd gehouden met de zaken die verzoeker wel wist maar dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht tot de conclusie is gekomen dat de informatie die verzoeker verstrekt over zijn regio van herkomst en over bepaalde gebeurtenissen aldaar niet opweegt tegen de vastgestelde lacunes. Verzoeker toont in zijn verzoekschrift weliswaar aan dat hij het niet eens is met deze appreciatie van de commissaris-generaal maar hij brengt geen afdoende argumenten aan die hier alsnog een ander licht op werpen. Verzoeker beperkt zich immers tot het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen. De aspecten die verzoeker wel weet, doen geen afbreuk aan zijn onwetendheid omtrent de voormelde elementen. Als dusdanig wordt er echter geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

Verzoeker werpt voorts op dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te weinig rekening heeft gehouden met het feit dat hij Pashai is en spreekt. Uit landeninformatie – verzoeker verwijst naar stuk 3 – blijkt volgens verzoeker dat de meeste Pashai sprekende mensen afkomstig zijn uit het gevaarlijke noordoosten van Afghanistan, welk belangrijk objectief element verwerende partij in rekening had moeten brengen. Verzoeker wijst er tevens op dat het gehoor in het Pashtou verliep, terwijl verzoekers moedertaal Pashai is. Dit gegeven zou voor communicatieproblemen hebben gezorgd tijdens het gehoor. Verzoeker zou tijdens zijn gehoor namelijk hebben verklaard dat zijn Pashtou niet goed is. Er zou door de raadsman van verzoeker bovendien vooraf zijn verzocht om een tolk die eveneens Pashai kan, maar verwerende partij zou hier niet op ingegaan zijn. De Raad merkt op dat het allerminst duidelijk is op welke landeninformatie verzoeker doelt waar hij stelt dat de meeste Pashai sprekende mensen afkomstig zijn uit het noordoosten van Afghanistan. Het stuk 3 gevoegd bij

zijn verzoekschrift, waarnaar verzoeker verwijst, betreft immers kopieën van zijn *taskara* en die van zijn vader en vertoont dus geen relevantie in dit verband. In de mate dat verzoeker zich zou hebben vergist en in werkelijkheid stuk 2 bedoelde, dient te worden vastgesteld dat dit een uittreksel uit het EASO Country of Origin Information Report "*Afghanistan – Security Situation*" van januari 2016 betreft maar evenmin toelaat voormelde stelling te verifiëren. Hoe dan ook kan verzoeker niet volstaan met een loutere verwijzing naar algemene informatie omtrent de geografische afkomst van de Pashai sprekende bevolking om zijn eigen afkomst uit het noordoosten van Afghanistan, en meer bepaald uit het district Dara-I-Noor in de provincie Nangarhar, aannemelijk te maken. Verzoeker dient dit *in concreto* aan te tonen maar blijft hieromtrent in gebreke. De Raad wijst er vervolgens op dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft verklaard tijdens het onderzoek van zijn asielaanvraag bijstand te verzoeken van een tolk die de taal Pashtou beheerst (stuk 23, bijlage 26). Tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verzoeker bovendien aangegeven zowel Pashtou als Pashai te spreken (stuk 6, gehoorverslag, p. 6). Waar verzoeker beweert dat er zich tijdens het gehoor communicatieproblemen zouden hebben voorgedaan, moet worden vastgesteld dat zulks nergens blijkt uit het administratief dossier. Verzoeker vermeldde tijdens zijn gehoor weliswaar tweemaal dat zijn Pashtou niet zo goed is, doch tweemaal in de context van een vastgestelde tegenstrijdigheid respectievelijk onwetendheid (*Ibid.*, p. 10, 12). Hieruit kan echter niet afgeleid worden dat verzoeker het Pashtou niet voldoende machtig zou zijn. Blijkens het gehoorverslag heeft verzoeker aan het begin van zijn gehoor bevestigend geantwoord op de vraag of hij de tolk goed begreep (*Ibid.*, p. 2). Hij kreeg bovendien de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken maar hij heeft naar aanleiding van het gehoor geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen de tolk en hemzelf. Nadat verzoekers raadsman op het einde van het gehoor als volgt had opgemerkt: "*Gevoel dat Pashai taal probleem was, gehoor in Pashtou en dat hij niet goed wist wat woord was en tolk moest uitleggen, weet niet of het verschilt maar...*", heeft de dossierbehandelaar verzoeker uitdrukkelijk de vraag gesteld of hij tijdens het gehoor alles had begrepen, waarop verzoeker bevestigend heeft geantwoord (*Ibid.*, p. 20). Het is niet ernstig om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetisch te stellen dat er zich communicatieproblemen hebben voorgedaan tijdens het gehoor, zonder dit *in concreto* te staven.

Wat betreft de door verzoeker bij zijn verzoekschrift gevoegde *taskara*'s van hemzelf en van zijn vader, stelt de Raad vast dat deze niet zijn voorzien van een voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 waardoor deze documenten dan ook niet in overweging worden genomen. Ten overvloede stelt de Raad vast dat verzoeker geen originele stukken, maar slechts fotokopieën neerlegt. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan echter geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

Verzoekers verwijzing naar een recent arrest van de Raad is niet dienstig in de mate dat dit een individueel geval betreft en geen precedentwaarde heeft die bindend is.

Nog daargelaten dat de richtlijnen van UNHCR waarnaar verzoeker verwijst geen afdwingbare rechtsregels bevatten, kan gelet op het voorgaande niet worden volgehouden dat verzoeker zijn recente afkomst uit het dorp Amla, gelegen in het district Dara-I-Noor in de provincie Nangarhar, aannemelijk heeft gemaakt. Bijgevolg kan hem op dit punt het voordeel van de twijfel, in de zin van artikel 48/6 van de vreemdelingenwet, niet worden gegund.

3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.6. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift, en in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen zo de Raad van oordeel zou zijn dat bijkomend onderzoek nodig is om te kunnen oordelen over zijn statuut van vluchteling. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend zestien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF